

РЕШЕНИЕ

№ 624

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9561** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Я. П. Д., ЕГН [ЕГН], срещу съдебно решение от № 20159206 от 19.07.2021г. постановено по НАХД № 11269 по описа за 2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 6880 от 07.08.2020 г., издадено от Началника на отдел „Контрол по РПМ“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], с което на Я. П. Д., ЕГН[ЕИК], на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, е наложена глоба в размер на 1 000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. В жалбата се твърди, че решението е постановено необосновано при нарушение на материалния и процесуалния закон. Излага съображения относно неправилно вменената на водача отговорност, а не на превозвача или собственик. Твърди се, че е нарушена процедурата по издаване на АУАН, тъй като при извършване на проверката не са присъствали органи на МВР. А след като превозвания товар е насипен е налице изключение, за което не е необходимо издаването на разрешително предвид разпоредбата на чл. 8, ал.1 от Наредба №11 на МРРБ. На последно място счита, че в

случая са налице основанията на чл.28 ЗАНН. Моли за отмяна на оспорения съдебен акт, както и на потвърденото с него НП. В съдебно заседание не се представлява, постъпили са писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – Агенция "Пътна инфраструктура" Областно пътно управление – С., чрез юрисконсулт Н. жалбата по съображения подробно изложени в представения отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XIII – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил, че на 16.07.2020 г., в 10:59 ч., на път П-18, км. 31, в посока разклон К. - бул. Б. шосе, А. М. А. и К. С. К. - инспектори в отдел „Контрол по РПМ“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място] спрели за проверка ППС с четири оси с две управляеми оси, марка „М.“, модел „41.480Ф“, рег. СВ 2975 ВН, собственост на [фирма]. Като водач на посоченото ППС бил установен Я. П. Д.. Същият представил лична карта, СУМПС, трудов договор, талон част II и пътен лист № 211940 от 16.07.2020 г.

В процеса на проверката било направено измерване с технически средства електронна везна DFW-KR № 118844 и ролетка 1302/18 (5м.) и било констатирано, че при измерено разстояние на осите 1.40 м., сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 28.080 т., при максимално допустимо натоварване 19 т. При проверката водачът не представил разрешително или квитанция за платени пътни такси за движение на извънгабаритно ППС.

Въз основа на така установеното бил съставен акт за установяване на административно нарушение на 16.07.2020 г. от А. А. - инспектор в отдел „Контрол по РПМ“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Актът бил връчен срещу подпис на нарушителя на 16.07.2020 г. и подписан без възражения. Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното наказателно постановление № 6880 от 07.08.2020 г., от Началника на отдел „Контрол по РПМ“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 1 000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 1 т. 2б. "а" от ЗП предвижда забрана за движение без специално разрешение за ползване на пътя на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства, като в разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от Закона за пътищата е

предвидено, че за посоченото нарушение се налага административно наказание - глоба в размер от 1000лв. до 5000лв. Параметрите за извънгабаритни и тежки ППС са предвидени в Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ. Съгласно чл. 3, т. 2 на Наредбата, при надвишаването на нормите по чл. 7, ППС е тежко, както е в случая, а именно натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 28.080 т., при максимално допустимо натоварване 19 т.

Деянието правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП - нарушена е въведената от законодателя обща забрана без разрешение на администрацията, стопанисваща пътя, да се извършва движение на извънгабаритни и тежки ППС в обхвата на пътя. Налице са обективните признаци от състава на нарушението, тъй като процесното ППС има характеристики на извънгабаритно и тежко по смисъла на Наредба № 11/2001 г., липсва съответно разрешение за движението му по републиканските пътища и движението е извършвано по път от републиканската мрежа. Натоварването и разстоянието между осите на ППС са измерени с технически средства, които са одобрени, сертифицирани и преминали метрологичен контрол по съответния ред, видно от приложени документи за електронна везна DFW-KR № 118844 и ролетка 1302/18 (л.24-35) от делото. Неоснователно е възражението за нарушение на чл.38, ал.3 от Наредбата за средствата, които подлежат на метрологичен контрол, тъй като не се установи нито от АУАН, нито от НП или от свидетелските показания, техническото средство при проверката- електронна мобилна везна да не е използвано съгласно разпоредбата, а именно за определяне на общата маса на превозните средства само когато при измерването всички оси/колела са разположени едновременно върху съответните части на устройствата за приемане на товара.

Наказващият орган правилно е приложил санкционната правна норма. Съгласно чл. 53, ал. 1 ЗП се наказват с глоба от 1000 до 5000лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и, ал. 5 и чл. 41 ЗП. Водачът на процесното ППС, което има характеристики на тежко и извънгабаритно по смисъла на Наредба № 11/2001 г., е физическо лице. Физическите лица изрично са посочени в чл. 53 ЗП като административно-наказателно отговорни лица. В чл. 53 ЗП и чл. 54 ЗП са посочени няколко групи субекти, които могат да носят административно наказателна отговорност при нарушаване на общата забрана за движение на извънгабаритни и тежки ППС без необходимото разрешение: а) физически лица, които непосредствено извършват движението, т.е. водачите които управляват ППС; б) лицата, които наредят извършване на такова движение; в) ЮЛ или ЕТ, които се наказват с имуществена санкция съгласно чл. 54 от ЗП за извършени нарушения по чл. 53 ЗП. Възраженията в тази насока са неоснователни.

Предвиденото в чл.53, ал.1 от ЗП административно наказание глоба е в размер от 1000 лв. до 5000 лв. С оспореното НП на Д. е наложено наказание в минимален размер, предвид извършването на нарушението за първи път и обстоятелството, че непосредствено след извършването му е платена пътната такса за претоварване на ППС, с оглед на което правилно е определен размера на глобата.

Не са установиха основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като констатираното нарушение и обстоятелствата по извършване на същото разкриват типична за общия случай на нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.,а“ от ЗП, степен на обществена опасност на деянието, отчетена от законодателя при въздигане на

деянието в нарушение.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе и по искането за присъждане на разноси от страна на ответника , като му присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд - София град, XIII – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от № 20159206 от 19.07.2021г. постановено по НАХД № 11269 по описа за 2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14- ти състав.

ОСЪЖДА Я. П. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция "Пътна инфраструктура" сумата от 80 лв. представляваща съдебно деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.